

554. LASKAVEC

1036.

Z Komně

Vy chlapci, ne - ví - te, proč vy k nám cho-dí - te, a já mám ze - lin - ku ple - te - nū v le - lí - ku.

Vy chlapci, nevíte,
proč vy k nám chodíte.
A já mám zelinku
pletenú v lelíku.¹⁾

Vy chlapci, nevíte,
proč za mnú chodíte.
A já mám laskavec
u každých rukávec.

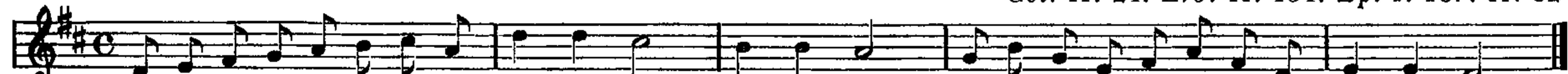
U každých rukávec,
u každej kordulky,
abyste chodili
za mnú do komůrky.

¹⁾ A já mám zelinky
v kabátě zašité.

555. LHOSTEJNÝ

1037.

Čel. II. 24. Erb. II. 154. Zp. I. 187. II. 82

Vy - le - tě - la ho - lu - běn - ka ze ská - ly, ze ská - ly, pro - bu - di - la mo - dré o - či ze spá - ní.

Vyletěla holuběnka [: ze skály, :] probudila modré oči ze spaní.

Dyby byly modré oči nespaly,

byly by tu holuběnku dostaly.

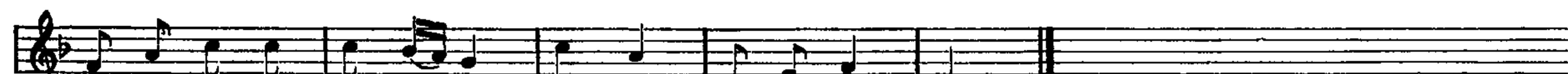
To nebyla holuběnka, to byl pták,
dyž mě nechceš, má panenko, nechej tak.

1038.

Ze Soběchleb

A já dy - cky do dve - ří po - hlí - dám, ne - zda - li já mi - lý - ho u - hlí - dám. Ach, u - hlídám, u - sly - ším,

své sr - de - čko po - tě - ším, ve - se - lá byť mu - sím.

A já dycky do dvéří pohlídám;
nezdali já milýho uhlídám.
Ach, uhlídám, uslyším,
své srdečko potěší, veselá byť musím.

Už můj milé, už do dvéří kráčí,
ach, což je on neveselé jaksi!
Proč tak smuten, nevesel?
Hlavičku dolů svěsil,
syneček můj milé.

Ach, můj milé štepované pásku,
ztratila sem od milýho lásku.
Kdo jí našil, nech ju dá,
ať se láska nemrhá,
syneček se hněvá.

Ach, můj milé štepované všecek,
vypověděl mně milé syneček.
Vypověděl mně milé,
připověděl zas jiné
syneček rozmilé.

1039. Jiné čtení

p. C. Lelek

O, což to tam buří
po te dubině?
Prošvarny Janiček
koničky ženě.

O, ženě jich, ženě,
oni zerzaju;
poviz mi, děvečko,
buděš-li moju?

O, budu ja tvoju,
eno mne nězradź,
kupim ti šatečku,
eno ju něztrać.